

Međunarodni izvori radnog prava
Vrsta: Seminarski | Broj strana: 16

1. UVOD 1
2. IZVORI MEĐUNARODNOG RADNOG PRAVA 2
3. UNIVERZALNI I REGIONALNI MEĐUNARODNI IZVORI 3
  - 3.1 MOR i njene konvencije i preporuke kao izvori radnog prava 4
    - 3.1.1 Osnivanje i Pojam MOR-a 4
    - 3.1.2 Konvencije i preporuke MOR-a 6
    - 3.1.3 Konvencije i preporuke MOR-a 8
  - 3.2 Djelatnosti Ujedinjenih nacija i njenih organa na području radnih i socijalnih odnosa 10
4. BILATERALNI I MULTILATERALNI MEĐUNARODNI UGOVORI 11
5. ZAKLJUČAK 12
6. LITERATURA 13

1. UVOD

U ovom radu se obrađuje tema „Međunarodni izvori radnog prava“, koja se uglavnom odnosi na međunarodne ugovore, konvencije i preporuke MOR-a, akte Organizacije ujedinjenih nacija u oblasti ekonomsko-socijalnih odnosa, te primarne i sekundarne izvore prava Evropske unije, kao i akte Vijeća Evrope.

Radnik-pojedinac, u pravilu, ne raspolaže socijalnom snagom, odnosno samo u iznimnim slučajevima ima moć pregovaranja na tržištu rada. Obično prihvaća uvjete rada koje mu nudi poslodavac. Stoga, na strani svijeta rada, snaga leži u kolektivnoj moći. Poslodavac - pojedinac predstavlja akumulaciju materijalnih i ljudskih izvora, odnosno, u socijalnom smislu tvrtka je sama za sebe kolektivna moć. Neusporedivo jača snaga poslodavaca na tržištu rada može za radnike stvoriti neljudske uvjete života i rada.

Radi izbjegavanja ovakvog razvoja događaja te kao posljedica shvaćanja nejednakosti snaga na tržištu rada između poslodavaca i radnika, na Mirovnoj konferenciji u Versaillesu 1919. godine osniva se Međunarodna organizacija rada, sa zadaćom podupiranja država u kreiranju radnopravnog zakonodavstva i drugih propisa kojima bi se osigurali humani uvjeti života i rada radnika, kao i ograničenje moći poslodavaca u smislu sprječavanja njihove eksploatacije. Stoga je Međunarodna organizacija rada imala presudnu ulogu u vidu potpore državama članicama radi poduzimanja mjera nužnih za uspostavu i promidžbu načela slobode udruživanja na njihovom nacionalnom, suverenom teritoriju.

Uvjeti koji su prethodili i utjecali su na stvaranje Međunarodnog radnog prava, odnosno izvora koji ga sačinjavaju, posebice izvora koje kreira specijalizirana organizacija Ujedinjenih naroda, Međunarodna organizacija rada, u okviru svoje normativne djelatnosti.

Postoje razne klasifikacije izvora prava, od kojih je najprihvatljivija podjela na: izvore prava međunarodnog porijekla i izvore prava domaćeg porijekla.

2. IZVORI MEĐUNARODNOG RADNOG PRAVA

Izvori međunarodnog radnog prava, u prvom redu, potječu od Međunarodne organizacije rada u vidu njenih najvažnijih normativnih instrumenata Konvencija i preporuka. Međutim, ne mogu se zanemariti akti koje donose druge organizacije, a koji za predmet svog uređenja imaju radnopravna pitanja u njihovom uskom značenju ili su sastavni dio instrumenta koje jamče temeljna ljudska prava. Neki od tih instrumenata po svojoj su pravnoj prirodi pravno obvezujući za države koje su ih ratificirale, dok su drugi samo savjetodavnog karaktera. Također, nužno je navesti sudsku praksu koja je tijekom godina stvorena kao posljedica nadzora sudskih tijela nad primjenom obvezujućih instrumenata.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com